

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Hany Kadaňové a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci

žalobce:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupen advokátem [redacted]
sídlem [redacted]

proti

žalovanému: **Ministerstvo obrany**
sídlem [redacted]

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.10.2014, č.j. 3/2014

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1 Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ředitele sekce personální Ministerstva obrany ze dne 7.10.2014, č.j. 3/2014 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí ředitele Ředitelství personální podpory ze dne 18.9.2009, č.j. 53-728/2009-4614 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o

vojácích z povolání“), propuštěn ze služebního poměru vojáka z povolání. Vedle zrušení napadeného rozhodnutí se žalobce domáhá též zrušení rozhodnutí prvostupňového.

- 2 Žalobce v podané žalobě namítl, že správní řízení v dané věci trpí jak závažnými formálními vadami, tak vadami procesními, které způsobují nezákonnost napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Uvedená rozhodnutí jsou navíc předčasná, když žalovaný rozhodoval na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, jakož i na základě důkazních prostředků, které nebyly v řízení jako důkazy provedeny.
- 3 Žalobce poukázal na to, že řízení ve věci skončení služebního poměru vojáka z povolání je řízením správním, na které se do 1.10.2009 vztahoval v plném rozsahu zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). V této souvislosti žalobce namítl, že žalovaný argumentuje v odůvodnění napadeného rozhodnutí celou řadou listin, které však v rozporu s ust. § 53 odst. 6 správního řádu nebyly jako důkaz provedeny ani při ústním jednání (které se nekonalo) ani mimo ústní jednání. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že listiny vznikly činností správního úřadu v rámci jeho činnosti a není tedy třeba je prokazovat postupem dle správního řádu, a je toho názoru, že žalovaný měl listinné důkazy provést, případně měl v napadeném rozhodnutí odůvodnit, proč předmětné listiny není třeba dokazovat. Provedením důkazů v rozporu se zákonem byla porušena zásada zákonnosti dle ust. § 2 odst. 1 správního řádu a rovněž zásada materiální pravdy dle ust. § 3 správního řádu, neboť následně správní orgány rozhodovaly na základě nedostatečně zjištěného stavu věci.
- 4 Žalobce dále namítl, že v daném případě není splněna první z podmínek ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tedy že by v důsledku organizačních změn došlo ke zrušení jeho systemizovaného místa. V této souvislosti poukázal na to, že skutečnost, že jeho systemizované místo bylo zrušeno, nevyplyvá z rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách ze dne 16.7.2009 ve znění jeho doplňku ze dne 31.8.2009, na něž se prvostupňové i napadené rozhodnutí odvolává; žalovaný pro své tvrzení o zrušení systemizovaného místa nenabídl žádný důkaz. V rozhodnutí ministra obrany ze dne 16.7.2009 ve znění jeho doplňku ze dne 31.8.2009 je pouze obecně konstatováno, na která místa nebude finanční krytí, což není totéž jako zrušení konkrétně označených systemizovaných míst. Ostatně i ze záznamu o pohovoru se žalobcem ze dne 11.9.2009 vyplývá, že jeho systemizované místo zůstává zachováno, nebude však od 1.1.2010 pokryto finančními prostředky. Nelze akceptovat, že ministr obrany, který rozhodnutí o organizačních změnách činí, pouze nekonkrétně popíše systemizované místo, a správní orgán následně s využitím libovůle rozhodne, které konkrétní místo bude zrušeno a které nikoliv.
- 5 Žalobce dále poukázal na to, že původně měl být ze služebního poměru propuštěn rtm. [REDAKCE], o jehož propuštění bylo řízení zahájeno dříve než se žalobcem a který byl zařazen u stejného útvaru a na stejném systemizovaném místě jako žalobce. Ze zcela neznámých důvodů však služební orgán své rozhodnutí změnil a propustil ze stejného služebního místa žalobce, aniž by tento svůj postup a úvahu v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu odůvodnil.

- 6 Žalobce dále namítl, že nebyla splněna ani druhá podmínka stanovená v ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tj., že pro žalobce nelze nalézt jiné služební zařazení, neboť služební orgán se o nalezení jiného vhodného služebního zařazení ani nepokusil. Žalobci není známo, že by ve správním spisu existoval seznam volných služebních zařazení, jež by žalobce mohl vzhledem ke své specializaci vykonávat, žalovaný se nevypořádal s postupem správního orgánu prvního stupně, který se o nalezení takového místa nepokusil. Žalovaný přitom v době před vydáním rozhodnutí měl dostatek volných systemizovaných služebních míst, jejichž požadavky na odbornost a praxi žalobce beze zbytku splňoval. Uvedené žalobce doložil časově neurčenou kopií inzerce, podle níž „*Armáda ČR hledá řidiče s řidičským oprávněním skupiny „C“*“. Žalobce zdůraznil, že pokud by měl v nalézacím řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, vyšla by existence dalších vhodných systemizovaných míst najevo a žalobce by nabídku takového místa akceptoval.
- 7 Podle žalobce žalovaný nepostupoval tak, aby výklad a aplikace práva směřovaly ke spravedlivému výsledku, jak správním úřadům uložil Ústavní soud v nálezu sp.zn. II ÚS 2221/07, místo toho žalovaný postupoval jen formálně bez snahy naplnit dikci zákona a nalézt pro žalobce jiné vhodné místo, případně propustit vhodnější osobu, a náhodně vybral k propuštění právě žalovaného.
- 8 Žalobce dále namítl, že správní orgán prvního stupně i žalovaný své rozhodnutí odůvodnili pouze obecně, nevysvětlili a nespecifikovali vlastní úvahy. Rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a tím i nesrozumitelnost. Žalovaný nezkoumal, zda správní orgán prvního stupně řádně vedl správní řízení a dokazování a zda žalobci umožnil přístup k řízení a seznámení se s poklady pro vydání rozhodnutí. Již tyto formální vady stačí ke zrušení prvostupňového rozhodnutí žalovaným.
- 9 K důkazům žalobce označil inzeráty na obsazení shodných služebních míst, na kterých byl zařazen žalobce, a výslech ředitele sekce personální podpory ministerstva obrany.
- 10 Žalovaný navrhl žalobu odmítnout pro opožděnost, neboť ust. § 151 zákona o vojácích z povolání stanoví lhůtu pro podání žaloby šedesát dní od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Tato lhůta začala běžet dne 10.10.2014 a uplynula 8.12.2014. Žalobce však podal žalobu až dne 9.12.2014.
- 11 K meritu věci žalovaný uvedl, že o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí již jednou rozhodl, a to dne 27.11.2009 pod č.j. 1488-5/2009-7542; šlo rovněž o zamítavé rozhodnutí. K podané žalobě jej však Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 5.6.2014 č.j. 6 Ad 8/2010-63 zrušil. Městský soud v Praze v odůvodnění předmětného rozsudku uvedl, že neshledal důvodnou námitku žalobce o nenaplnění první z podmínek jeho propuštění ze služebního poměru podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tedy že by v důsledku organizačních změn došlo ke zrušení jeho systemizovaného místa. Rovněž tvrzení žalobce o záměru propustit místo něj rtm. [REDACTED] je podle soudu nepřipadné. K námitce nesplnění druhé podmínky podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tj. že pro žalobce nelze nalézt jiné vhodné zařazení, soud uvedl, že tvrzení žalobce o tom, že správní orgán prvního stupně se o nalezení takového místa ani nepokusil, nekoresponduje s obsahem správního spisu. Městský soud v Praze shledal pouze

procesní porušení práv žalobce, který nedostal možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí.

- 12 Na základě uvedeného rozsudku pokračoval žalovaný v dalším řízení, a to i s vědomím, že doba trvání žalobcova služebního poměru byla stanovena do 31.12.2011. Žalovaný vyzval žalobce k možnosti vyjádřit se k podkladům podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu do deseti dnů od doručení výzvy, žalobce však telefonicky sdělil, že možnosti nevyužije.
- 13 Dále žalovaný uvedl, že se neztotožňuje s názorem žalobce, že listiny, na které žalobce poukazuje, je nutno prokazovat postupem dle ust. § 53 správního řádu. Podle žalovaného je personální činnost v rámci služebního poměru činností vrchnostenskou, je upravena veřejnoprávní normou, kterou je právě zákon o vojácích z povolání, a provádí se podle tohoto zákona nebo na základě prováděcích předpisů, nikoli dle správního řádu.
- 14 K otázce organizačních změn žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10.7.2014 č.j. 6 Ads 38/2013-54, v němž Nejvyšší správní soud při výkladu ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání postupoval analogicky dle ust. § 52 odst. 1 písm. c) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) o výpovědi z pracovního poměru pro nadbytečnost v důsledku organizační změny u zaměstnavatele, neboť zákon o vojácích z povolání pojem „organizační změna“ nedefinuje. Podle Nejvyššího správního soudu se organizační změna v soudním řízení nepřezkoumává, a to ani jako otázka předběžná. Zrušení systemizovaného místa žalobce je v rozhodnutí o organizačních změnách č.j. 1861/2009/DP-7542 ze dne 16.7.2009, ve znění doplňku ze dne 31.8.2009, uvedeno v Příloze č. 1, kde je v tabulce počtů každého organizačního celku zrušené systemizované místo definované číslem tabulky počtů, stranou a řádkem tabulky počtů. V případě žalobce jde o tabulku počtů 619880, strana 11, řádek 5. Šlo o místo ve struktuře Ústředního vojenského veterinárního ústavu, označené jako „řidič – strojník“. Je pravdou, že před vydáním doplňku organizační změny ze dne 31.8.2009 mělo být původně zrušeno systemizované místo rtm. [REDAKCE] (tabulky počtů 619880, strana 6, řádek 4), který byl v té době zařazen na místě „řidič – skladník“, a proto s ním bylo zahájeno řízení o propuštění ze služebního poměru. Vydáním doplňku nicméně došlo ke změně a bylo zrušeno systemizované služební místo žalobce.
- 15 K otázce nenalezení jiného služebního zařazení žalovaný uvedl, že tato skutečnost byla v průběhu řízení potvrzena vyjádřením ředitele Ředitelství personální podpory (správního orgánu prvního stupně) a též dalšími služebními orgány, přičemž vyjádření jsou součástí spisového materiálu. Žalobci byla navíc počátkem roku 2010 navržena možnost nového povolání do služebního poměru a služebního zařazení na v té době volné místo řidiče u Univerzity obrany v Brně, žalobce však návrh odmítl a trval na svém původním služebním zařazení.
- 16 K zveřejňování nabídek volných míst řidičů v Armádě ČR žalovaný uvedl, že toto bylo v roce 2014 v působnosti Agentury personalistiky Armády ČR a není zde souvislost s projednávanou věcí, jelikož žalobce byl propuštěn ze služebního poměru v roce 2009.

- 17 Při jednání u Městského soudu v Praze dne 20.9.2018 žalovaný setrval na svém stanovisku, které shrnul. Zástupce žalobce se z jednání před soudem omluvil, souhlasil, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti. Soud proto dle ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
- 18 Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 19 Nejprve soud k námitce žalovaného konstatuje, že žaloba není opožděná, neboť byla podána ve lhůtě šedesáti dnů od doručení napadeného rozhodnutí dle ust. § 151 zákona o vojácích z povolání. To bylo žalobci doručeno dne 9.10.2014, lhůta k podání žaloby začala běžet dne 10.10.2014 (ust. § 40 odst. 1 s.ř.s.) a uplynula dne 9.12.2014. Žaloba byla doručena soudu dne 9.12.2014, tedy včas.
- 20 Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným a z dokazování provedeného při jednání před soudem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti.
- 21 Z rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách ze dne 16.7.2009, č.j. 18-61/2009/DP-7542, včetně části Přílohy č. 1, vyplývá, že důvodem personálních opatření zahrnujících mj. rušení konkrétních tabulkových míst byly restrikce rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany pro rok 2010 a rozpočtový výhled pro léta 2011 a 2012. Z části přílohy č. 1 nazvané „Snížení počtu zaměstnanců na základě organizační změny“, která se týká tabulek počtů č. 619880 (tabulky počtů Ústředního vojenského veterinárního ústavu Hlučín), vyplývá, že původně nebylo rušeno systemizované místo obsazené žalobcem, ale místo obsazené rtm. [REDACTED]. Jednalo se o pozici řidič – skladník, kód systemizovaného místa 112252, v tabulkách počtů je pozice uvedena na straně 6, řádku 4 (strana 97 přílohy). Z doplňku k rozhodnutí o organizačních změnách ze dne 31.8.2009, č.j. 18-131/2009/DP-7542, vydaného na základě požadavku vedoucích zaměstnanců a s přihlédnutím k potřebám resortu Ministerstva obrany a z části jeho Přílohy č. 1 vyplývá, že došlo ke změnám v rušených systemizovaných místech. Změna týkající se tabulek počtů č. 619880 (Ústřední vojenský veterinární ústav Hlučín) je uvedena na straně 24 přílohy. Touto změnou bylo vyškrtnutí řádku původně uvedeného a jeho nahrazení řádkem novým, týkajícím se strany 11, řádku 5, tedy systemizované místo, na kterém byl zařazen žalobce.
- 22 Z popisu pracovní činnosti žalobce a rtm. [REDACTED] a z výňatku z knihy systemizovaných míst vyplývá, že rtm. [REDACTED] zastával a zastává systemizované místo řidič – skladník, žalobce pak zastával systemizované místo řidič – strojník.
- 23 Spisový materiál dále obsahuje sdělení třinácti součástí resortu Ministerstva obrany ohledně možnosti jiného služebního zařazení žalobce, z nichž vyplývá, že pro žalobce v těchto

součástech není s relevancí k 1.1.2010 volné žádné vhodné systematizované místo. Z otisku razítka na uvedených sděleních vyplývá, že služební orgán prvního stupně je měl k dispozici při personálním pohovoru se žalobcem konaném dne 11.9.2009. Jedná se o sdělení následujících součástí resortu Ministerstva obrany: Hlavní velitelství Vojenské policie Praha, Hradní stráž, Ústřední vojenská nemocnice Praha, Sekce logistiky, Sekce plánování sil, Společné operační centrum, Odbor vojenského letectví, Odbor vojenského zdravotnictví, Sekce rozvoje druhů sil – Operační sekce, Sekce komunikačních a informačních systémů, Posádkové velitelství Praha, Odbor vojskového průzkumu a EB. Až dne 17.9.2009 bylo vydáno stanovisko Velitelství společných sil, že pro žalobce není v současné době v podřízenosti Společných sil žádné odpovídající služební zařazení.

- 24 Z Organizační struktury žalovaného ke dni 18.9.2009 a podpůrně též z výňatku z RMO č. 49/2014 Věstníku Ministerstva obrany vyplývá, že mezi výše vyjmenovanými součástmi resortu, které vydaly stanoviska, byly zahrnuty řídicí složky Vojenské části Ministerstva obrany, tyto složky byly nadřízenými orgány Přímo podřízených vojenských útvarů a zařízení, Společných sil a Velitelství podpory.
- 25 Z Návrhu na personální opatření ze dne 11.9.2009 vyplývá, že ředitel Ředitelství personální podpory vydal stanovisko, že po posouzení dosažené vojenské hodnosti, vzdělání, dosavadního průběhu služby a s ohledem na kvalifikační předpoklady a požadavky není možné v rámci integrovaného Ministerstva obrany žalobce služebně zařadit na vhodné odpovídající systemizované místo. Stanovisko bylo vydáno na základě výše specifikovaných sdělení jednotlivých ředitelů součástí resortu Ministerstva obrany.
- 26 Z výňatku z Ročenky č. 2004 vyplývá, že Ředitelství personální podpory odpovídá mimo jiné za řízení personální práce a kariér vojáků Armády ČR a občanských zaměstnanců resortu Ministerstva obrany.
- 27 Dne 11.9.2009 byl se žalobcem proveden správním orgánem prvního stupně personální pohovor, o kterém byl učiněn záznam, dle něž bylo žalobci oznámeno, že na základě Úkolového listu Ministerstva obrany č. 419/2009-1140 ze dne 25.6.2009, rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách č.j. 18-61/2009/DP-7542 ze dne 16.7.2009 a Doplnku k rozhodnutí o organizačních změnách č.j. 18-131/2009/DP-7542 ze dne 31.8.2009 nebude dnem 1.1.2010 žalobcem zastávané systemizované místo pokryto finančními prostředky. Bude proto na žalobce zpracován návrh na přeložení v rámci Armády ČR. V případě, že bude pro žalobce nalezeno vhodné systemizované místo, bude mu nabídnuto přeložení a služební zařazení se zachováním platu po dobu jednoho roku, pokud to pro něho bude výhodnější. Pokud nebude nalezeno vhodné systemizované místo, bude navrženo propuštění žalobce ze služebního poměru v souladu s ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání ze dne 31.12.2009, protože pro něho v důsledku organizačních změn není jiné služební zařazení. Dále byl žalobce poučen o nárocích, které mu případně vzniknou v souvislosti s propuštěním ze služebního poměru.
- 28 Rozhodnutím ředitele Ředitelství personální podpory ze dne 18.9.2009, č.j. 53-728/2009-4614, byl žalobce dnem 31.12.2009 propuštěn podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání ze služebního poměru vojáka z povolání, protože pro něho v důsledku organizačních změn není jiné služební zařazení. Zároveň bylo rozhodnuto, že následujícím

dnem je žalobce zařazen do zálohy a v souladu s příslušnými normami mu při slavnostních příležitostech nebylo povoleno nošení vojenského stejnokroje. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že na základě rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách č.j. 18-61/2009/DP-7542 ze dne 16.7.2009 bylo zrušeno systemizované místo, na kterém je žalobce služebně zařazen, dnem 31.12.2009. Vzhledem k tomuto faktu, jakož i k tomu, že pro žalobce v rámci resortu Ministerstva obrany nebylo nalezeno jiné služební zařazení, byl dán důvod k jeho propuštění ze služebního poměru vojáka z povolání podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) uvedeného zákona.

- 29 Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 29.9.2009 odvolání, o kterém bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 27.11.2009, č.j. 1488-5/2009-7542, tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odvolací orgán zrekapituloval průběh řízení a uvedl, že při posuzování dané věci je třeba vycházet ze zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30.9.2009, neboť u těch řízení, která byla zahájena před účinností novely, se nadále postupuje podle předpisu ve znění účinném do 30.9.2009. Poukázal na to, že k propuštění vojáka ze služebního poměru podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání musí být zároveň naplněny dvě podmínky. První z nich je rozhodnutí o organizačních změnách a druhá je nadbytečnost vojáka. V této souvislosti uvedl, že dne 16.7.2009 vydal ministr obrany rozhodnutí, jehož součástí je i seznam systemizovaných míst, která budou ode dne 1.1.2010 zrušena. Vzhledem k tomu, že součástí tohoto seznamu je i systemizované místo, ve kterém je žalobce služebně zařazen, je nutné toto rozhodnutí považovat za rozhodnutí o organizačních změnách ve smyslu ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání. Pokud se jedná o druhou podmínku, tedy nadbytečnost žalobce, k tomu odvolací orgán uvedl, že posouzením spisového materiálu bylo zjištěno, že služební orgán prvního stupně nenalezl v rámci celého resortu Ministerstva obrany jiné vhodné systemizované místo, na které by bylo možné žalobce zařadit. Tato skutečnost znamená, že žalobce je nadbytečný. V daném případě tak byly naplněny obě podmínky pro propuštění žalobce ze služebního poměru uvedené v ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání. K dalším námitkám vzneseným žalobcem v odvolání pak odvolací orgán uvedl, že žalobcem napadené jednání nejbližších nadřízených vůči jeho osobě, které předcházelo vydání rozhodnutí, nemá vliv na zákonnost rozhodnutí služebního orgánu prvního stupně. Z výše uvedených důvodů není v případě propuštění žalobce ze služebního poměru rozhodující, jaké kvalifikační předpoklady a požadavky splňuje pro svoje služební zařazení nebo zda-li má kladné služební hodnocení. Stížnost, se kterou se žalobce obrátil na velitele Velitelství sil podpory, byla z jeho úrovně prošetřena a žalobce byl o výsledku šetření vyrozuměn. Komise určená velitelem Velitelství sil podpory neshledala v oblasti ukončení služebního poměru žalobce personální pochybení.
- 30 Dne 3.1.2010 podal žalobce podnět k zahájení přezkumného řízení. Podnět byl dne 24.3.2010 pod č.j. 1488-7/2009-7542 odložen; v mezidobí žalovaný žalobci nabídl volné místo řidiče u Univerzity obrany v Brně. Z Datového řezu tabulek počtů SM (výpis neobsazených systemizovaných míst u žalovaného, parametry výpisu k 31.12.2009) soud zjistil, že k 31.12.2009 žalovaný volným místem řidiče u Univerzity obrany v Brně nedisponoval.

- 31 Rozhodnutí ze dne 27.11.2009 o odvolání žalobce bylo zrušeno Městským soudem v Praze rozsudkem ze dne 5.6.2014 č.j. 6 Ad 8/2010-63. Městský soud shledal porušení procesních práv žalobce, týkajících se možnosti žalobce seznámit se s poklady pro vydání rozhodnutí – konkrétně se sděleními příslušných součástí Ministerstva obrany ohledně možnosti jeho jiného služebního zařazení. Vzhledem k tomu se soud nevyjádřil k námitce naplnění druhé z podmínek pro propuštění žalobce ze služebního poměru, tj., že pro žalobce není jiné služební zařazení. Uvedl, že nelze vyloučit, že by žalobce v případě, že by mu bylo ze strany služebního orgánu umožněno se s uvedenými podklady seznámit, k těmto vznesl námitky a navrhl v tomto směru doplnění dokazování.
- 32 Žalobce dopisem ze dne 12.8.2014 navrhl žalovanému, aby prvostupňové rozhodnutí zrušil. Upozornil, že Armáda ČR nyní prezentuje nedostatek vojenských řidičů a dokonce organizuje jejich veřejný nábor, což doložil nedatovanou kopií inzerce.
- 33 Dopisem ze dne 28.8.2014 žalovaný oznámil žalobci, že připravuje návrh nového rozhodnutí ve věci a má k tomu shromážděny potřebné podklady. Poučil žalobce o možnosti seznámit se před vydáním rozhodnutí k podkladům pro rozhodnutí, informoval ho, u jakého odboru se správní spis nachází a jaké jsou úřední hodiny pro nahlížení do spisu. Dopis byl žalobci doručen dne 29.8.2014. Dle Úředního záznamu ze dne 2.9.2014 žalobce prostřednictvím svého zástupce telefonicky sdělil, že nejsou-li ve správním spisu od postoupení spisu soudem založeny další listiny, považuje nahlížení do spisu za neekonomické a svého práva nevyužije. V písemném vyjádření ze dne 18.9.2018 znovu namítl, že ve věci neproběhlo ústní jednání, ani nebyl žalobce vyrozuměn o případném provádění listinných důkazů mimo ústní jednání. Dokazování nelze nahradit seznamováním účastníka s podklady pro vydání rozhodnutí. Dále žalobce zopakoval hmotněprávní námitky.
- 34 V napadeném rozhodnutí žalovaný setrval na svém stanovisku, že při posuzování dané věci je třeba vycházet ze zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30.9.2009, neboť u těch řízení, která byla zahájena před účinností novely, se nadále postupuje podle předpisu ve znění účinném do 30.9.2009. K podmínce existence rozhodnutí o organizačních změnách popsal rozhodnutí ministra obrany ze dne 16.7.2009, jehož součástí je i seznam rušených systemizovaných míst k 1.1.2010 včetně systemizovaného místa žalobce. K podmínce nadbytečnosti uvedl, že správní orgán prvního stupně nenalezl v rámci celého resortu ministerstva obrany jiné vhodné systemizované místo, proto byl žalobce nadbytečný. Žalobcem napadené jednání nejbližších nařízených vůči jeho osobě žalovaný vyhodnotil bez významu pro rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru, stejně tak námitky ohledně splňování kvalifikačních předpokladů a požadavků a ohledně závěrů služebního hodnocení nemají dle žalovaného pro rozhodnutí význam. Dále žalovaný zrekapituloval obsah rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 5.6.2014 č.j. 6 Ad 8/2010-63. K žalobcovým procesním námitkám konstatoval, že žalobci byla dána možnost seznámit se s obsahem spisu. Dokumenty založené ve spisu jsou písemnostmi vzniklými uvnitř úřadu a jsou považovány za skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, nejsou tedy důkazními prostředky, které by bylo třeba provádět při ústním jednání. Procesní práva žalobce jsou chráněna umožněním vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Žalobce se s podklady seznámil již v průběhu soudního řízení, žádné nové písemnosti nebyly do spisového materiálu doplněny. Žalovaný rozhoduje podle

skutkového a právního stavu v okamžiku vydání prvostupňového rozhodnutí a vychází z rozsahu podaného odvolání. Z tohoto pohledu žalovaný přezkoumal procesní i hmotněprávní námitky žalobce a shledal prvostupňové rozhodnutí správné.

- 35 Žalobce v podané žalobě namítal, že správní orgán prvního stupně i žalovaný své rozhodnutí odůvodnili pouze obecně, nedostatečně, rozhodnutí jsou proto nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů a tím i nesrozumitelnost. S touto žalobní námitkou se soud neztotožňuje. Prvostupňové rozhodnutí je sice velice stručné, podstatné okolnosti rozhodnutí jsou v něm však jasně uvedeny, když dle jeho obsahu je žalobce propuštěn ze služebního poměru proto, že pro něj není v důsledku organizačních změn jiné služební zařazení, dále je v něm uvedeno, že na základě rozhodnutí o organizačních změnách (které je v rozhodnutí specifikováno) bylo zrušeno systemizované místo, na kterém je žalobce služebně zařazen, dnem 31.12.2009, a že pro žalobce nebylo nalezeno jiné služební zařazení v rámci rezortu Ministerstva obrany. Napadené rozhodnutí pak obsahuje dostatečné argumenty, z nichž je patrné, že žalovaný prvostupňové rozhodnutí řádně přezkoumal. K napadenému rozhodnutí soud poznamenává, že odvolání žalobce ze dne 29.9.2009 proti prvostupňovému rozhodnutí neobsahovalo žádnou významnou odvolací námitku; je v něm pouze odkázáno na podané stížnosti z podezření na nekorektní jednání vůči žalobci, s tím, že vzhledem k tomu, že výsledky šetření na podkladě stížností nebyly zatím žalobci oznámeny, nepovažuje žalobce prvostupňové rozhodnutí za definitivní. Při absenci odvolacích námitek by žalovaný nepochybil, ani kdyby přezkoumal prvostupňové rozhodnutí pouze z obecných hledisek. To však žalovaný neučinil; v napadeném rozhodnutí shrnul i obsah dalších podání žalobce a jeho námitek tam uvedených a náležitě se s nimi vypořádal. Rozhodnutí správních orgánů tedy nejsou nepřezkoumatelná.
- 36 Žalobce dále namítal, že napadené rozhodnutí trpí procesními vadami, které způsobují jeho nezákonnost. V této souvislosti poukázal na to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě důkazních prostředků (listin), které nebyly v rozporu s ust. § 53 odst. 6 správního řádu jako důkaz provedeny ani při ústním jednání, ani mimo něj, a že mu v rozporu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu nebylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a byla mu tak upřena možnost uplatnit námitky a navrhnout v řízení provedení dalších důkazů.
- 37 K těmto námitkám považuje soud za potřebné uvést následující.
- 38 Při posuzování dané věci je nutno vycházet ze zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30.9.2009, a to s ohledem na bod 7 článku II zákona č. 272/2009 Sb, dle kterého řízení ve věcech služebního poměru podle ust. § 144 až 158 zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
- 39 Zákon o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30.9.2009, obsahoval vlastní úpravu řízení ve věcech služebního poměru vojáků z povolání, a to v ust. § 144 až 158.

- 40 Vzhledem k tomu, že tento zákon neobsahoval vymezení vztahu ustanovení o řízení ve věcech služebního poměru vojáků z povolání k obecným předpisům o správním řízení, je pro takové vymezení nezbytná aplikace ust. § 180 odst. 1 správního řádu, podle kterého v procesních otázkách neupravených výslovně zvláštním právním předpisem je třeba užít ustanovení o řízení obsažené ve správním řádu.
- 41 Jelikož zákon o vojácích z povolání výslovně neupravoval způsob podmínky pro nařízení ústního jednání, provedení důkazu listinou ani právo účastníka řízení vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí, aplikuje se na tyto otázky § 49 odst. 1, § 53 odst. 6 a ust. § 36 odst. 3 správního řádu.
- 42 Podle odst. 1 věta první ust. § 49 správního řádu ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné.
- 43 Podle ust. § 53 odst. 6 správního řádu se o provedení důkazu listinou učiní záznam do spisu. Za přítomnosti účastníků nebo zúčastněných osob, anebo účastní-li se úkonu veřejnost, se důkaz listinou provede tak, že se listina přečte nebo sdělí její obsah.
- 44 Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
- 45 V posuzovaném případě zákon o vojácích z povolání ani správní řád neukládají správním orgánům povinnost projednat propuštění ze služebního poměru při ústním jednání. Je tedy třeba uvážit, zda bylo ústní jednání nezbytné ke splnění účelu řízení a uplatnění práv žalobce. Soud je přesvědčen, že v daném případě tomu tak nebylo, neboť k náležitému zjištění skutkového stavu správním orgánům postačila znalost skutečností obsažených ve správním spisu. Správní orgán 1. stupně tedy nepochybil, zjišťoval-li skutečnosti potřebné pro rozhodnutí pomocí listin (tedy prováděl-li dokazování) mimo ústní jednání. Takový postup ostatně správní řád předpokládá (viz dikce citovaného ust. § 49 odst. 1). Je však třeba přisvědčit žalobci, že účastníci řízení o něm mají být předem vyrozuměni (ust. § 51 odst. 2 správního řádu) a musí o něm být pořízen protokol (ust. § 18 odst. 1 správního řádu).
- 46 V tomto směru správní orgán 1. stupně pochybil, neboť žalobce předem nevyrozuměl a o provádění důkazů protokol nepořídil.
- 47 Stejně tak správní orgán 1. stupně pochybil, když žalobci před vydáním prvostupňového rozhodnutí nedal možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
- 48 Ve správním soudnictví je nicméně vždy nutno posoudit, zda zjištěná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4.6.2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 18.3.2004, č. j. 6 A 51/2001-30, č. 494/2005 Sb. NSS). Nyní soud takový vliv neshledal a ani z tvrzení žalobce žádný možný vliv uvedených procesních vad na zákonnost výsledného rozhodnutí nevyplývá. Žalobce měl možnost se s veškerými důkazními prostředky shromážděnými ve spise seznámit a vyjádřit se k nim v průběhu řízení o odvolání, avšak neučinil tak, když

poté, co mu dne 28.8.2014 bylo zasláno vyrozumění, do spisu nenahlédl, dne 18.9.2014 žalovanému pouze zopakoval procesní námitky a hmotněprávní námitky a navrhl smírné řešení případu, k jednotlivým podkladům pro vydání prvostupňového rozhodnutí se nevyjádřil. Vzhledem k formě důkazů (listiny) nevznikla ani žádná relevantní pochybnost o tom, zda a za jakých okolností se správní orgán 1. stupně s důkazy bezprostředně seznámil a z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že bylo rozhodnuto na základě těchto listin a dalších podkladů obsažených ve správním spise.

- 49 Pro úplnost soud uvádí, že podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí bylo Rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách č.j. 18-61/2009/DP-7542 ze dne 16.7.2009, ve znění jeho doplňku č.j. 18-131/2009/DP-7542 ze dne 31.8.2009 a dále písemná sdělení různých součástí Ministerstva obrany ohledně možnosti jiného služebního zařazení žalobce. Dále šlo o záznam o pohovoru s žalobcem ze dne 11.9.2009 a o zaštiťující stanovisko ředitele Ředitelství personální podpory ze dne 18.9.2009. Správní orgán 1. stupně tedy nepochybně dokazování prováděl, neboť vyšel z obsahu uvedených listin založených ve spisu.
- 50 Žalobce nenabídl soudu žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dospět k závěru, že jím namítané vady řízení mohly mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí. Za daných okolností nebylo ke splnění účelu řízení a uplatnění práv žalobce nezbytné nařizovat ústní jednání, vada řízení spočívající v nevyrozumění o provádění dokazování mimo jednání a neporízení protokolu o jednání nemá vliv na zákonnost rozhodnutí, vada řízení spočívající v neumožnění vyjádřit se k podkladům rozhodnutí byla zhojena v odvolacím řízení. Procesní námitky žalobce tedy nejsou důvodné.
- 51 Žalobce dále namítal, že v daném případě není splněna první z podmínek pro jeho propuštění ze služebního poměru uvedená v ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tedy, že v důsledku organizačních změn došlo ke zrušení jeho systematizovaného místa. K této hmotněprávní námitce se Městský soud v Praze již vyjadřoval v rozsudku ze dne 5.6.2014 č.j. 6 Ad 8/2010-63, a nemá důvod se od tam zformulovaného právního názoru odchýlit.
- 52 Podle ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, ve znění účinném do 30.9.2009, voják musí být propuštěn ze služebního poměru, pokud není pro něho v důsledku organizačních změn jiné služební zařazení.
- 53 Z rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách ze dne 16.7.2009, č.j. 18-61/2009/DP-7542, ve znění jeho doplňku ze dne 31.8.2009, č.j. 18-131/2009/DP-7542, zejména z přílohy č. 1 tohoto doplňku vyplývá, že systematizované místo, na kterém byl žalobce služebně zařazen na pozici řidič – strojník, bylo dne 31.12.2009 zrušeno. Z obsahu soudního spisu Městského soudu v Praze sp.zn. 6 Ad 8/2010 (Protokol o jednání před soudem prvního stupně ze dne 5.6.2014) vyplývá, že uvedené listiny byly součástí správního spisu. Tvzení žalobce, že ze záznamu o pohovoru s ním ze dne 11.9.2009 vyplývá, že jeho systematizované místo zůstává zachováno, nebude však od 1.1.2010 pokryto finančními prostředky, se nezakládá na pravdě. V uvedeném záznamu je uvedeno, že toto místo nebude dnem 1.10.2010 pokryto finančními prostředky, o jeho zachování se však tento záznam nezmiňuje.

- 54 Zcela nepřipadná je námitka žalobce, že původně měl být namísto něho propuštěn rtm. [REDACTED] zařazený u stejného útvaru na stejném systematizovaném místě, což má svědčit o nesprávném postupu správních orgánů, které dle žalobce nejprve obecně zrušily přesně nespecifikované systemizované místo, později svévolně určily, který konkrétní voják z povolání z vícero vojáků zastávajících stejně označené systemizované místo bude propuštěn.
- 55 Z obsahu spisového materiálu, zejména z rozhodnutí ministra obrany o organizačních změnách ze dne 16.7.2009 a jeho doplňku ze dne 31.8.2009, z popisu pracovní činnosti žalobce a rtm. [REDACTED] a z výňatku z knihy systematizovaných míst vyplývá, že rtm. [REDACTED] zastával systematizované místo řidič – skladník a žalobce systematizované místo řidič – strojník. Nejednalo se tedy, jak tvrdí žalobce, o totéž systematizované místo. Obě systemizovaná místa byla v rozhodnutí ze dne 16.7.2009 a v doplňku ze dne 31.8.2009 zcela konkrétně specifikována, včetně kódů obou systemizovaných míst. Je třeba zdůraznit, že v případě řízení o propuštění ze služebního poměru žalobce a rtm. [REDACTED] se jednalo o dvě samostatně vedená řízení vzájemně se nepodmiňující. V této souvislosti soud podotýká, že v kompetenci služebního orgánu není přezkoumávat důvodnost zařazení systemizovaného místa konkrétní osoby do rozhodnutí o organizační změně. V případě tohoto rozhodnutí se nejedná o úkon, který by přímo zasahoval do práv a povinností a právem chráněných zájmů vojáka z povolání, ale jedná se o hmotněprávní podmínku nezbytnou pro vydání rozhodnutí o propuštění ze služebního poměru. Takové rozhodnutí, z něhož vyplývá zrušení systematizovaného místa, na kterém byl žalobce služebně zařazen, bylo v daném případě vydáno. Za této situace nebylo pro posouzení důvodnosti propuštění žalobce ze služebního poměru rozhodné, jaké kvalifikační předpoklady pro své zařazení splňuje. Lze tedy uzavřít, že první podmínka pro propuštění žalobce ze služebního poměru vojáka z povolání uvedená v ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tedy že v důsledku organizačních změn došlo ke zrušení jeho systemizovaného místa, byla v daném případě splněna.
- 56 K námitce, že nebyla splněna ani druhá podmínka stanovená v ust. § 19 odst. 1 písm. e) zákona o vojácích z povolání, tj., že pro žalobce nelze nalézt jiné služební zařazení, neboť služební orgán se o nalezení jiného vhodného služebního zařazení ani nepokusil, je třeba uvést, že toto tvrzení je v rozporu s obsahem spisového materiálu, ze kterého vyplývá, že správní orgán 1. stupně k nalezení jiného služebního zařazení pro žalobce učinil dostatečné skutkové zjištění. Ve správním spisu je založeno stanovisko ředitele Ředitelství personální podpory, v němž je jednoznačně uvedeno, že žalobce není možné zařadit na vhodné odpovídající systemizované místo. Ředitelství personální podpory přitom odpovídá za řízení personální práce a kariér vojáků Armády ČR a občanských zaměstnanců resortu Ministerstva obrany, je tedy kompetentním subjektem k učinění zjištění o volných systemizovaných místech u žalovaného. Při svém zjištění ředitel vycházel ze sdělení součástí Ministerstva obrany, které jsou nadřízené ostatním součástí, soud nemá pochyby o jejich přehledu o systemizovaných místech též u podřízených součástí.
- 57 Za této procesní situace má soud tvrzení žalovaného o neexistenci jiného služebního zařazení za náležitě prokázané a bylo na žalobci, aby případně toto tvrzení relevantně

zpochybnil. Žalobce však o existenci jiného vhodného systemizovaného místa, které by bylo volné ke dni 31.12.2009, nic konkrétního neuváděl, s obsahem listinných důkazů nepolemizoval. Důkaz inzercí s nabídkou volných míst řidičů, který označil, není způsobilý tvrzení žalovaného o neexistenci jiného služebního zařazení zpochybnit, natož vyvrátit, neboť jej nelze časově zařadit (žalovaný tvrdí, že jde o inzerci z roku 2014, čemuž nasvědčuje i formulace vyjádření žalobce ze dne 28.8.2014, z níž lze dovodit, že jde pravděpodobně o aktuální inzerát). Jelikož se žalobce nedostavil k jednání před soudem, nemohl jej soud vyzvat k doplnění dokazování o dataci inzerce. Důkaz výsledkem ředitele Ředitelství personální podpory ministerstva obrany není způsobilý zpochybnit tvrzení žalovaného o neexistenci jiného služebního zařazení už jen proto, že právě ředitel Ředitelství personální podpory ve stanovisku ze dne 11.9.2009 uvedl, že žalobce není možné zařadit na jiné vhodné systemizované místo; soud dále přihlédl k tomu, že žalobce netvrdil žádnou konkrétní skutečnost, kterou by mu měl svědek potvrdit.

58 Ze všech uvedených důvodů soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

59 O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [REDAKCE]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. září 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu